23.03.2014 г. / 13:52:53

Вяра

Четвърта неделя след Възкресение, на Разслабения. Света Тавита Иопийска

В ЧЕТВЪРТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ВЪЗКРЕСЕНИЕ – НА РАЗСЛАБЕНИЯ

Ето, ти оздравя, недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо

(Иоан. 5:14)

Благослови, отче!

Чувате ли, благочестиви християни, няма по-ужасно и по-гибелно нещо от греха. Защото той и душата вечно разделя от Бога, и ума покрива с мрак, и на тялото докарва различни болести и немощи, както ясно се вижда при днешния разслабен, за когото ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 14

В онова време възлезе Иисус в Иерусалим. А в Иерусалим, при Овчи порти, се намира къпалня, по еврейски наричана Витезда, която има пет притвора, в тях лежеше голямо множество болни, слепи, хроми, изсъхнали, които очакваха да се раздвижи водата, защото Ангел Господен от време на време

слизаше в къпалнята и раздвижваше водата, и който пръв влизаше след раздвижване на водата, оздравяваше, от каквато болест и да бе налегнат. Там имаше един човек, болен от трийсет и осем години. Иисус, като го видя да лежи, и като узна, че боледува от дълго време, казва му: искаш ли да оздравееш? Болният му отговори: да, господине, но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата, когато пък аз дойда, друг слиза преди мене. Иисус му казва: стани, вземи одъра си и ходи. И той веднага оздравя, взе си одъра и ходеше. А тоя ден беше събота. Поради това иудеите думаха на изцерения: събота е, не бива да си дигаш одъра. Той им отговори: Който ме изиери, Той ми рече: вземи одъра си и ходи. Попитаха го: кой е Човекът, Който ти рече: вземи одъра си и ходи? Но изцереният не знаеше, кой е, защото Иисус се бе отдръпнал поради тълпата, що беше на онова място. След това Иисус го срещна в храма и му рече: ето, ти оздравя, недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо. Човекът отиде, та обади на иудеите, че Иисус е, Който го изцери. За това иудеите гонеха Иисуса и търсеха случай да Го убият, за дето вършеше това в събота. (Иоан. 5:1-15)

ТЪЛКУВАНИЕ

Евреите имали три големи празника, които празнували всяка година. Първият празник бил Пасха, която празнували през месец март като спомен за това, че Бог ги извел от Египет. Вторият бил Петдесетница, която празнували през май като спомен за това, че Бог им дал закона петдесет дни след излизането им от Египет. А третият бил Шатри, който празнували през септември, когато събирали реколтата от земни плодове и правели по нивите и лозята шатри, където се веселели и си припомняли как са живели четиридесет години в пустинята в шатри и се хранели с маната, която падала от небето. На тези три празника евреите от всички села се

събрали в Иерусалим, за да празнуват заедно. Тогава Христос, за да не се покаже като противник на еврейския закон, отишъл в Иерусалим в Овчата къпалня, която се наричала Овча, защото вътре измивали червата на овцете, които колели за жертва. В тази къпалня всяка година по веднъж слизал Божий ангел и правел по едно чудо, което предсказвало нашето кръщение. Защото, като размътвал водата, тя придобивала сила от него и изцерявала по един болен - този, който пръв влезе в нея, както светото Кръщение изцерява душевните ни болести. Край тази вода се изцерил и днешният разслабен, който толкова много години лежал край нея, за да се изцери, но все го изпреварвали други, по-силни, които влизали в къпалнята и се изцерявали, но той пак не се махал оттам, нито отслабвала надеждата му, нито рекъл някаква хулна дума против Бога, нито проклел часа, в който се е родил, както правят мнозина нетърпеливци. За това и получил чудно изцерение. Защото, когато Христос го попитал дали иска здраве, той рекъл търпеливо: „да, господине, но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата, когато пък аз дойда, друг слиза преди мене.“. Вижте какво смирение проявил Христос: Стани, вземи одъра си и ходи. И той веднага станал и започнал да ходи. Защото Христовите думи, като всесилни веднага укрепили костите и мускулите му и той станал, взел си одъра и тръгнал, за което иудеите го укорили, че носи одъра си в съботен ден. Но Христос извършил много такива чудеса в съботни дни, за да ни научи, че е добре и на празник да вършим добро и да проявяваме милост, към слабите и сиромасите. А евреите от завист нападнали изцерения и казвали, че не бива да носи одъра си в събота, на което изцереният казал дръзновено, че Този, Който го изцерил, му казал да си вземе одъра, на който бил лежал тридесет и осем години. Понеже били заслепени от завист, иудеите не попитали кой го е изцерил, а го попитали, кой му е казал да си носи одъра. А той не знаел кой бил

Човекът, Който му казал да си вземе одъра, защото Христос се бил махнал оттам, за да не би изцереният да Го спре пред народа и да предизвика още по-голяма завист у юдеите. Христос оставил това чудо да се прослави само. И така, колкото повече евреите говорели лошо за чудото, толкова по-явно ставало то, тъй като изцереният ходел из целия град и дръзновено проповядвал Бога, Който го изцерил. След това Христос, като намерил изцерения в храма, му рекъл: Ето, ти оздравя, недей греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо. От тези Христови думи разбираме, че в много случаи болестта и страданието са причинени от грях. Но знайте, че колкото и болести и беди да ни спохождат на този свят, те са Божие благодеяние, което Бог ни дава от милост с цел нашето поправяне, а колкото грехове останат ненаказани тук, за тях Бог без милост вечно ще ни наказва там.

ПОУЧЕНИЕ

Но има много хора, които се чудят, като гледат, че грешниците живеят на този свят най-благополучно и без наказание, а не знаят, че Бог ги държи за Страшния Си съд, където ще ги накаже вечно. За това, когато видим някой грешник да живее славно и благополучно, да не желаем неговото благополучие, нито да завиждаме на беззаконието му, както казва пророк Давид: Не ревнувай на злодейците (слав.: на лукавстващите), не завиждай на ония, които вършат беззаконие (Пс. 36:1), защото те като трева ще бъдат скоро покосени, и като зелен злак те повяхват. Така и когато виждаме някой нечестивец да се извисява, като топола, да не се чудим, защото до утре и мястото му вече не ще го познава. А когато грешим и не биваме наказвани, тогава да се боим най-много - защото Божието дълготърпение ни чака да се покаем, а ако не се покаем, трупаме върху себе си Божи гняв за Страшния съд, където ще се заплати на всекиго според делата му. Защото, ако на този свят не получим никакво

наказание за греховете си, на онзи свят ще получим вечно наказание, понеже Бог ни наказва тук за малките грехове, за да се покаем, а за големите, ако не се поправим, на онзи свят непременно ще ни накаже вечно. Защото Бог забавя, но не забравя. Когото не накаже тук, ще го накаже там за греховете му. Защото накъдето и да погледне, човек навсякъде вижда беди и грехове, понеже умът от младини тича към зло. Но тъй като имаме голямо прибежище - неизказаното Божие милосърдие, - да не се отчайваме, а да се каем и да имаме надежда. Защото Бог, като види чистото ни покаяние, не само ще ни прости греховете, но и ще ни избави от наказание, както казва пророк Давид: "Беззаконието си съзнавам, съкрушавам се заради греха си", "аз казах: "ще изповядам Господу моите престъпления, и Ти сне от мене вината на греха ми." (Пс. 37:19, 31:5). Ето ни много добър пример, защото ако вършим зло, ще получим пак зло или тук, или там. Ако ли пък правим добро и се каем, като Давид ще получим и опрощение, и Небесното царство, с помощта на Христа, Комуто слава във вечните векове, Амин.

Кондак Недели о расслабленном

глас 3

Душу мою, Господи, во гресех всяческих/ и безместными деяньми люте разслаблену,/ воздвигни Божественным Твоим предстательством,/ якоже и разслабленнаго воздвигл еси древле,/ да зову Ти спасаем:// Щедрый, слава, Христе, державе Твоей.

Света Тавита Иопийска

„**В** Иопия имаше една ученица, на име Тавита, което значи: Сърна; тя беше изпълнена с добри дела и милостини, които правеше. Случи се в ония дни, че тя заболя и умря. Окъпаха я и туриха в една горница. А понеже Лида беше близо до Иопия, учениците, като чуха, че Петър е там, проводиха при него двама души да го молят, да дойде незабавно при тях. Петър стана и отиде с тях; и когато стигна, възведоха го в горницата, и всички вдовици дойдоха при него, плачейки и показвайки ризи и дрехи, що ги бе правила Сърна, докато живеела с тях. Петър отпрати всички вън и, като коленичи, помоли се, па се обърна към тялото и рече: Тавито, стани! И тя отвори очите си и, като видя Петра, седна. Той й подаде ръка, дигна я и, като повика светиите и вдовиците, представи я жива. Това стана известно по цяла Иопия, и мнозина повярваха в Господа. **(Деян. 9:36-42)**“

(Святая праведная Тавифа, женщина добродетельная и милосердная, принадлежала к христианской общине в Иоппии. Случилось так, что она, тяжело заболев, умерла. В то время недалеко от Иоппии, в Лидде, проповедовал святой апостол Петр. К нему были посланы гонцы с убедительной просьбой о помощи. Когда апостол пришел в Иоппию, праведная Тавифа была уже мертва. Преклонив колена, первоверховный апостол сотворил горячую молитву ко Господу. Затем подошел к одру и воззвал: «Тавифа, встань!» Она поднялась совершенно здоровой.)

Тропарь праведной Тавифе Иоппийской

глас 4

Днесь ве́ра Христо́ва утвержда́ется ка́менем ве́ры,/ и

ликовству́ет в весе́лии Иоппи́я,/ псало́мски славосло́вят Жизнода́вца Сы́на Бо́жия ве́рнии,/ ви́дяще соверша́емо ве́лие чу́до:/ первоверхо́вный апо́стол глаго́лет,/ и уме́ршая восста́ет от гро́ба,/ ю́же Низложи́тель сме́рти да́рует Це́ркви,/ да украша́ются во о́браз ея́ добродете́льми лю́ди. / Прииди́те у́бо, христиа́не,/ принесе́м ко свято́й моле́ния на́ша:/ блаже́нная Тави́фо и милосе́рдная,/ вознеси́ на́ша воздыха́ния Пресвято́й Тро́ице,/ и моли́ся со дерзнове́нием,/ да сы́нове све́та Преве́чнаго бу́дем,/ да сподо́бимся Бо́жия ми́лости,/ да пребыва́ем в любви́ Боже́ственней,// и да ца́рствует мир во вселе́нней.

Тропарь праведной Тавифе Иоппийской в Неделю о расслабленном

глас 4

Апо́столом сотаи́ннице, ми́лостивая Тави́фо,/ оби́тели же́нския нача́ло положи́ла еси́/ и бе́дным одея́ние была́ еси́,/ послу́шнице смире́нная,/ сло́ву апо́стола Петра́ повину́вшися,/ из ме́ртвых си́лою Христо́вою возста́ла еси́/ и ны́не на Небесе́х све́тло пра́зднуеши. / Те́мже моли́ Христа́ Бо́га// всем, помина́ющим тя, дарова́ти живо́т ве́чный.

Кондак праведной Тавифе Иоппийской

глас 4

Ужаса́хуся Иоппи́йстии лю́дие, и дивля́хуся А́нгели Бо́жии,/ егда́ Исцели́вый Енне́я воззва́ от ме́ртвых се́рну нарица́емую, милосе́рдием преукра́шенную,/ о не́йже к нему́ взыва́ху вдови́цы неиму́щия/ И ны́не, Тави́фо блаже́нная, услы́ши моли́твы на́ша, к тебе́ приноси́мыя,/ и испроси́ у вся́ческих благ Пода́теля ми́лости и щедро́ты ве́рным Его́,/ да блажа́ще тя, вопие́м ти:// ра́дуйся, добродете́ли нас науча́ющая.

Ин кондак праведной Тавифе Иоппийской

глас 8

Первоначáльная Цéрковь ликовствýет,/ Иоппи́я тобóю, Тави́фо, просвещáется,/ из мéртвых твоемý воскресéнию рáдующийся,/ и мы, пáмять твою́ ны́не прáзднующе,/ слáвим Победи́теля смéрти – Христá Бóга,// óбщаго святáго Воскресéния чáюще.

Молитва праведной Тавифе Иоппийской

О, преслáвная учени́це Христóва, свéтлая звездó Иоппи́йская, святáя прáведная Тави́фо! К тебé, ны́не на Небесéх сýщей, с вéрою притекáем в моли́тве, ты же, я́ко ми́лостивая в жи́зни своéй бы́вша, не лиши́ и нас, смирéнных, милосéрдия твоегó. Принеси́ усéрдныя молéния твоя́ Спаси́телю всех, Христý Бóгу, да дáрует нам, хлáдным, любóвь, маловéрным – тéплую вéру, леня́щимся – рéвностное трудолю́бие, гордя́щимся – ти́хое смирéние, иноки́ням – святóе послушáние, начáльствующим – рáзум и милосéрдие, боля́щим – здрáвие и облегчéние, бéдным – пóмощь и заступлéние, унывáющим – Бóжие упováние, оби́телям – мир и спасéние, лю́дем – во благóм поспешéние, всем в скóрбех – утешéние. Наипáче моли́ Гóспода нáшего, апóстолом Петрóм тя воскреси́вшаго, да и мы сподóбимся по óбщем всех Воскресéнии стáти в Цéркви Егó одеснýю и с тобóю слáвити Отцá, и Сы́на, и Святáго Дýха во вéки векóв. Амúнь.

buditeli.info © 2017